

عنوان مقاله:

قرآن کریم و خاستگاه ایمان

محل انتشار:

تحقیقات علوم قرآن و حدیث، دوره 19، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 35

نویسندگان:

محسن جهانی - کارشناسی ارشد فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه تهران، تهران، ایران

مهدی عظیمی - دانشیار گروه فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

ایمان اساس دینداری بوده و در طول تاریخ موضوع بسیاری از مجادلات علمی و سیاسی قرار گرفته است. خاستگاه گرایش به ایمان، از پرسش های اساسی در حوزه مطالعات دینی به شمار می رود و این مسئله ارتباط مستقیمی با چگونگی نگاه به سرشت ایمان دارد. به طور کلی تفاسیری که راجع به ایمان مطرح شده را به دو دسته کلی می توان تقسیم نمود: ۱- گاهی ایمان به نوعی معرفت ترجمه می شود و راه دستیابی به آن؛ همان راهی است که ما را به شناخت اصول دین می رساند. ۲- و گاهی ایمان و علم را از هم منفک می کنند و بدین ترتیب راه وصول به ایمان، نوعی مراقبه و تربیت نفس خواهد بود. بر اساس بررسی های صورت گرفته و ادله ارائه شده در این پژوهش به این نتیجه رسیدیم که نظریه دسته دوم یعنی نظریه آنها که ایمان و علم معرفت شناختی را از هم منفک می کنند به حقیقت ایمان نزدیک تر است. به این ترتیب نتیجه گرفتیم ایمان یک فعل ارادی است که امکان دارد بدون دانش لازم تحقق پیدا کند و مهم ترین وظیفه انسان در فرآیند هدایت پذیرفتن حق و التزام عملی به آن است. بر این اساس مهم ترین خاستگاه تحقق ایمان نیرویی است که این پذیرش را آسان می کند و سبب می شود انسان در برابر جاذبه ی کفر از خود مقاومت نشان دهد و آن نیرو چیزی جز تقوا نیست. نبودن تقوا انسان را در مقابل موانعی که در راه کسب ایمان وجود دارد بی دفاع می کند و پذیرش حق را دشوار می سازد.

کلمات کلیدی:

ایمان، کفر، تقوا، قرآن کریم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1601407>

